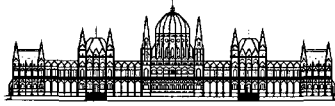

HÁZSABÁLY SZÁM: X/11662
Érkezett: 2010 JAN 18.

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
Fidesz- Magyar Polgári Szövetség
Erdős Norbert

Dr. Katona Béla
az Országgyűlés Elnökének

Írásbeli választ igénylő kérdés

HELYBEN

Tisztelt Elnök Úr!

„Semmit nem ér a banki etikai kódex?”

címmel a Házsabály 91. §-a alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Oszkó Péter

Pénzügyminiszterhez.

Tisztelt Miniszter Úr!

Súlyos csalódás érte azokat az embereket, akik elhitték azt, hogy a banki etikai kódex előírásai meggátolják a pénzintézeteket abban, hogy az ügyfelek számára kedvezőtlenül és egyoldalúan módosíthassák a szerződéseket. Ugyanis amit a bankok elveszítettek a kódex miatt azt beépítették a hitelintézeti törvénybe.

Ezen kívül megállapítható az is, hogy a banki etikai kódex csak elveket rögzít. A banki etikai kódex első helyen az átláthatóságot, a szabályelvűséget és a szimmetriát említi. Ez azt jelenti, hogy a kódex legfőbb célja nem az ügyfelek védelme volt, hanem a hitelszerződések közérthetőbbé tétele. Igaz a kódex kimondja, hogy a pénzintézeteknek a joggyakorlatot segítő elvárásoknak megfelelően, tisztességesen kell cselekedni, azonban semmi biztosíték nincs arra, hogy ez meg is valósul.

Eszerint „a fogyasztóval kötött kölcsönszerződésben vagy pénzügyi lízingszerződésben az ügyfél számára kedvezőtlenül kizárólag a kamatot, díjat vagy költséget lehet egyoldalúan módosítani”. Azaz mindent, ami a legnagyobb pluszköltségeket jelenti az ügyfeleknek. Az egyoldalú módosításra okot adó körülmények meghatározása olyan általános, hogy szinte bármi belefér. A hitelintézeti törvény pedig kimondja, hogy az egyoldalú módosítás jogát a hitelező (bank) akkor jogosult gyakorolni, ha a módosításra okot adó objektív körülmények tételes meghatározását a szerződés tartalmazza, valamint a hitelező árazási elveit írásban rögzítette. A szerződésből a pénzintézetek semmit nem hagynak ki, miután a törvény szerint a dokumentum egyoldalúan nem módosítható új díj vagy költség bevezetésével.

A banki etikai kódexszel kapcsolatban az egyetlen konkrétum az, hogy díjat vagy költséget évente legfeljebb a KSH által közzétett, előző évi éves fogyasztói árindex mértékében lehet emelni. Állami kamattámogatással nyújtott lakáskölcsön esetén ráadásul az ügyfél számára kedvezőtlen módosítást annak hatályba lépése előtt mindössze 15, és nem harminc nappal kell hirdetményben közzétenni.

Ennek következtében kérdezem Miniszter Úrtól, hogy:

Mit üzen azoknak az embereknek, akik tényleg elhitték azt, hogy a banki etikai kódex előírásai meggátolják a pénzintézeteket abban, hogy az ügyfelek számára kedvezőtlenül és egyoldalúan módosíthassák a szerződéseket?

Miért csak elveket rögzít a banki etikai kódex?

Miért biztosít továbbra is lehetőséget a hitelintézeti törvény a banki etikai kódex ellenére a hitelszerződések egyoldalú módosítására a kamatok, a költségek, és a díjak tekintetében?

Miért olyan egyoldalú általános a módosításra okot adó körülmények meghatározása, hogy abba szinte bármi belefér?

A banki etikai kódex miért nem tartalmaz semmilyen biztosítékot arra nézve, hogy a pénzintézetek ténylegesen a joggyakorlatot segítő elvárásoknak megfelelően és tisztességesen cselekedjenek?

Várom válaszát.

Budapest, 2010. január 18.

Tisztelettel:

Erdős Norbert